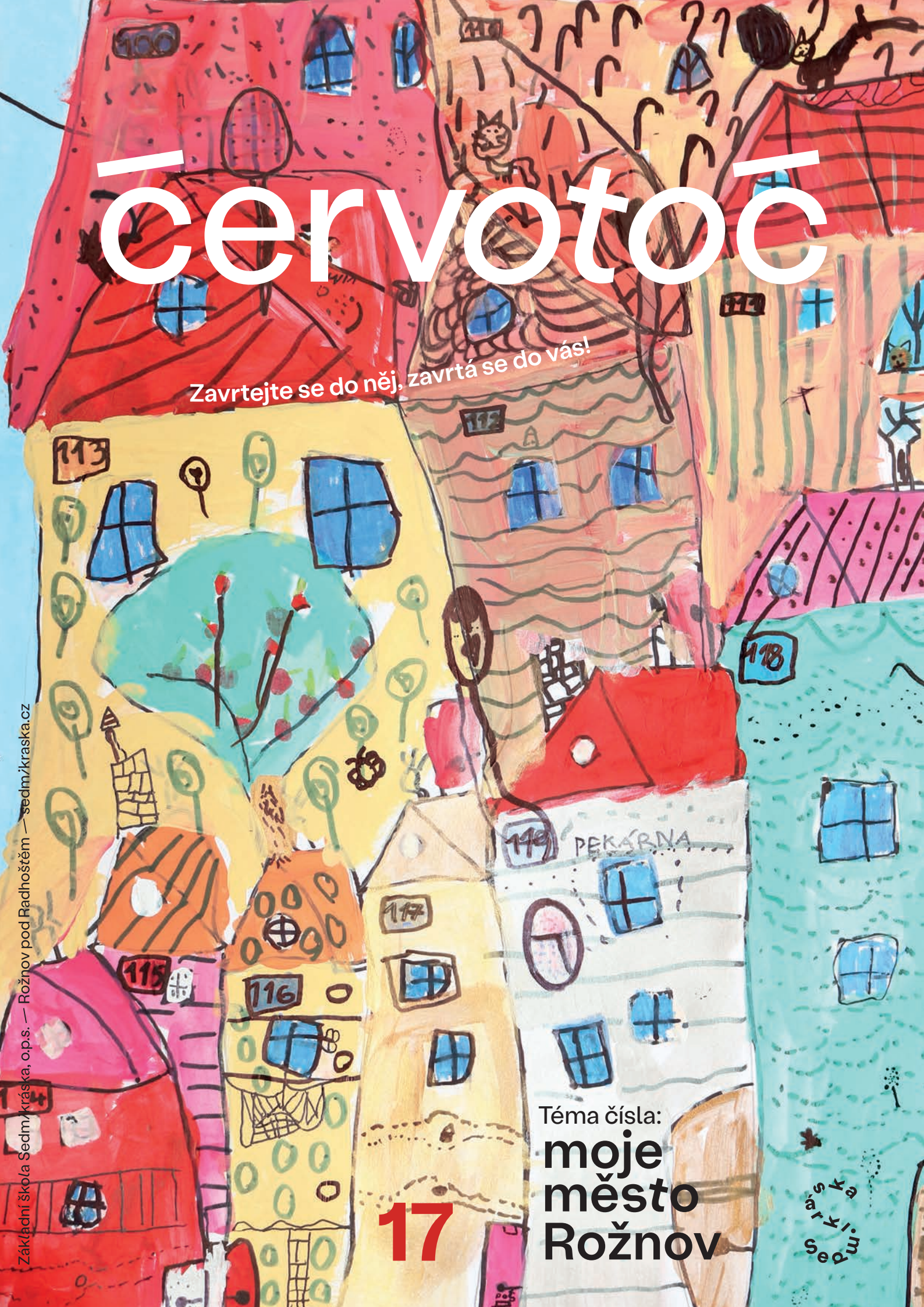
červotoč

Zavrtejte se do něj, zavrtá se do vás!

Téma čísla:
moje město Rožnov

17

Základní škola Sedmikráska, o.p.s. — Rožnov pod Radhoštěm — sedmikraska.cz

SLAVNOSTI

Pravidelně se setkáváme u příležitosti školních slavností. Ta podzimní se uskutečnila v Janíkově stodole a se svým programem na ní vystoupily všechny třídy Sedmikrásky. Zimní slavnost proběhla z důvodu deště v sále Společenského domu, který jsme rozezněli vánočními písněmi.

ÚKOL

Kolik kočiček se ukrývá na titulní straně Červotoče?

/čtyři/

— Anna Barabášová, 2. tř. —

Fotografie použité v tomto čísle: fotoarchiv Sedmikrásky, bakalářská práce I. Teturové (str. 16).

SEZNAMTE SE...

s panem učitelem Jirkou Krajčou

Patříš k učitelům, kteří na Sedmikrásce učí nejdéle. Jak vzpomínáš na své začátky na téhle škole?

Vůbec jsem neplánoval stát se učitelem, i když mezi dětmi jsem trávil spoustu času. Vedl jsem ve Valašském Meziříčí turistický oddíl, připravoval schůzky, výpravy, tábory, to mě naučilo nejvíce. Takže jsem pak pokračoval v tom, co jsem uměl, jen morseovku a uzly jsem vyměnil za češtinu a matiku. Fungovalo to. První člověk, kterého jsem ze Sedmikrásky poznal, byl Pavel Sumec, setkávali jsme se ještě před nástupem do školy pravidelně ve vlaku, oba jsme jezdili pracovat do Hranic, povídali si a netušili jsme, že se z nás stanou kolegové.

Původně jsi vystudoval něco jiného než pedagogickou fakultu. Co to bylo za obor – a co tě dovedlo k tomu, že jsi začal pracovat ne v tomto oboru, ale jako učitel?

Po základce ve Valmezu jsem vystudoval stavební průmyslovku, následovalo VUT Brno, obor Vodní stavby. Takže původně jsem školený na projektování čističek, vodovodů, bazénů, přehrad, vodních elektráren, plavebních komor… Možná mi to i šlo, moje diplomová práce získala cenu v soutěži Hledáme dokonalé projekty. Ani jsem o tom ocenění nevěděl, přihlásila mě fakulta, během vojny jsem si koupil časopis Mladý svět a tam jsem se to dočetl. Po pěti letech projektování kanálů a čističek přišla nabídka od ředitelky nově založené Sedmikrásky. Pohybovat se mezi dětmi mi nebylo cizí, tak jsme si plácli. Při tom inženýrování to bylo pořád dokola: měření, výpočty, rýsování, měření, ve škole je každý den originál, můžu si připravit, co chci, stejně je to nakonec jinak. Občas se vyskytnu na místě, kde stojí nějaká „moje“ stavba, nevěřícně koukám a mám příjemný pocit.

V čem vidíš největší rozdíl mezi tím, jak Sedmikráska vypadala kdysi, a jak vypadá dnes?

Vždycky když něco začíná, je to jiné. V našem případě bylo málo prostoru, zastaralé učebnice, minimální technické vybavení, méně dětí a spousta dalších nedostatků, na druhé straně byla chuť to dělat, velké nadšení mezi učiteli i rodiči, které všechny problémy překonalo. Současná Sedmikráska je proti té původní rozjetý „kolos“, oplývající zkušenostmi a výbornými podmínkami pro žáky i pedagogy.

Jsi muzikant, hudbě se věnuješ i ve svém volném čase. Na které nástroje hraješ? A představíš nám kapely, s nimiž účinkuješ?

Pravidelně trénuju na kytaru, občas na foukací harmoniku a dobro. Country hudbu provozuju v kapele Stodola® band, bigbítek hraju s bráchou v partičce, co si říká ME2D. Novější nahrávky je možné poslechnout na webu bandcamp.com.

Jezdíváš s dětmi často na různé výpravy po České republice. Utkvěl ti některý z výletů v paměti?

Mnoho roků jsem vyrážel se stanem a malou skupinkou dětí poznávat Česko a Slovensko. Jednou část dětí onemocněla a my jsme s žákem Honzou na třídenní výpravu odcestovali sami dva. Šlapali jsme spolu po Nízkých Tatrách a Slovenském ráji, dokonale jsme si to užili.

V poslední době jsi učitelem ve čtvrté a páté třídě, vyučuješ tedy více předmětů. Máš některý z nich raději než ty ostatní?

Těžko říci, baví mě všechny, ale pokud bych měl opravdu vypíchnout jen jeden jediný, asi by to byla matematika.

Co považuješ za svůj největší učitelský úspěch?

Když se na mě děti usmívají? Když mě po letech pozvou na sraz třídy? Když se žák vydá na učitelskou dráhu?

— připravil Daniel Stibor —

1

2

3

4

5

6

1 První třída doporučuje vaší pozornosti sochu Loď od Maria Kotrby, která zdobí rožnovský park.

2 Druhá třída zve k návštěvě galerie Stage garden, vystavující výtvarná díla současných umělců.

3 Třeťáci posílají pohlednici z návštěvy Valašského muzea v přírodě. Rozhodně se stavte na dodnes činnou poštu!

4 Čtvrtá třída zve do nově zrekonstruované a rozšířené městské knihovny.

5 Přijďte si zasportovat na Atletické hřiště Dany Zátopkové. Páťáci potvrdí, že je pro fotbal jako stvořené!

6 Rožnov pěkně z nadhledu si můžete spolu s šesťáky vychutnat z Jurkovičovy rozhledny.

7 Sedmá třída doporučuje aktivní pohyb v rožnovském parku, plném barevného listí.

8 Hurá na bazén! Skočte si šipku s osmičkou! Raději ale počkejte na koupací sezónu.

9 Inženýři z deváté třídy se hlásí z retro TV Tesla.

Křížem krážem, třídy provázejí Rožnovem

STAGE GARDEN
Our town, Rožnov p. Radhoštěm, doesn't have a gallery, so the art lovers are grateful they can visit this small contemporary art gallery. In the early nineties, the crumbling building was bought by a young couple (the Kitzbergers) and transformed into a gallery. During the year, there are exhibitions from different international artists. You can also find exciting iron sculptures from talented artists in the garden.

– Jasmína, Zora, 9. tř. –

MUSEUM
Obviously, noone enjoys queuing at the post office. In the Wallachian Open Air Museum in Rožnov p. R., we have managed to find an old one where you don't have to.

– Adéla Zedníčková –

LIBRARY
n Rožnov pod Radhoštěm, you can visit many beautiful and unique places. One of them is our recently renovated library. It's a beige modern building in the middle of our town. You can read books, read newspapers, drink tea or coffee or relax there. It's also a quiet place where you can study for your exams..

– Hana, Julie, 9. tř. –

MARIUS KOTRBA IN ROŽNOV
The Czech sculptor Mario Kotrba, native to Rožnov pod Radhoštěm, was an essential figure in Czech art history. His works are familiar in the Czech Republic. His works include one of his statues, „Loď, "which can be found in the park. The statue symbolizes a family embracing on a boat. Mario Kotrba's artistic style is specific because his figures consist of characteristic tubular forms and other geometric solids.

– Dita, Nela, 9. tř. –

THE JURKOVIČ LOOKOUT TOWER
The Jurkovič Lookout Tower is at the top of Charl's Hill (Karlův Kopec). It was designed by a Slovakian architect, Dušan Jurkovič, and was opened in 2012, 65 years after his death. If you climb the tower, you will have a magnificent view of Rožnov and its surroundings. It is the cherry on the top for every person in Rožnov. It is constructed from wood. The color is red, white, and green-blue, and it is 31 meters high. Just under Charl's Hill, there is also the Wallachian open-air Museum, the largest open-air museum in Central Europe.

– Cyril, Štěpán S., 9. tř. –

7

9

TESLA
Seventy years ago, a new national company called 'Tesla' was created. It became the future for many generations and changed the look of the whole town. Firstly, it was named Elektra, then renamed after the famous pioneer scientist Nikola Tesla. It is part of many legendary brands that make electronics, televisions, radio, and tape recorders. In 1989, the Velvet Revolution ended the most famous era of the company; almost all parts of the buildings were sold as premises for other companies. It has continued to serve in the same way for 34 years.

– Jáchym Š., Marie, 9. tř. –

THE PARK
The park is located near the center of our town. You can enjoy your bike ride here as a cycle path runs through the park. Children can play in the playground, which is situated next to our art school. There are tennis courts by the upper end of the park. The courts provide facilities for snacks, drinks, and BBQs. As Rožnov used to be a spa town, we have a pond with a fountain and a historical bandstand, where weddings and music often occur during summer. Our park is beautiful; it has different colors in every season. We are grateful for having our park, the green heart of our town.

– Iva, Emma, 9. tř. –

SWIMMING POOL
The summer swimming pool in Rožnov is a large complex that has four pools and several stands with refreshments. The smallest pool is for kids, another is for fun, one is for swimming, the last has a slide, and the wild river is used for recreation. I quite like going there because there is a lot of fun with friends.

– Jáchym Zbránek, 9. tř. –

8

ÚVAHY
Oblíbená místa

V několika slohových hodinách prvního pololetí pracovali kluci a holky ze sedmé třídy na textech týkajících se míst v našem městě, která mají v oblibě.

– Tadeáš Valášek, 7. tř. –

ÚTOČIŠTĚ

Zušku jsem navštívila na začátku první třídy, kdy jsem úspěšně zvládla talentovky na dramaťák. Taky je to moje bezpečné místo.

Teď si určitě říkáte: „Čím, jak?!“ No zkrátka je tam ticho, když není zrovna pěkné počasí, je i úkrytem několika z nás. Potkávám zde i kamarády i kamarády, a když zrovna čekáte na kroužek, je příjemné si popovídat a zapomenout na všechny trable.

Teď bych vám chtěla něco říct o dramaťáku a dalších aktivitách, které souvisejí se zuškou. Stejně tak jsem od první třídy chodila na klávesy. Ale pozor, pozor! Když chcete hrát na hudební nástroj, musíte chodit buď do nauky, nebo do zpěvu. Zpěv není nic pro mě, proto jsem se přiklonila k možnosti nauky. Po druhé hodině to začala být hrozná nuda, ale mělo to taky svoje výhody. S kamarády jsme blbli, když se učitelka zrovna nedívala. Tak to nakonec nebylo tak strašný.

A dramaťák? Zbožňuju atmosféru, která tam panuje. Ty lidi, před kterými se můžu pořádně vydovádět, a skvělou učitelku, která má pochopení pro nás všechny.

No, abych to všechno nějak shrnula, zuška je můj domov, a ať se stane cokoliv, vždy bude.

— Vendula Čápová, 7. tř. —

MŮJ OBLÍBENÝ DVOREK

Jednoho letního dne jsme se rozhodli, že se přestěhujme do bytu, který se nachází naproti poště.

Hned když jsem přisel na dvorek vedle bytu, řekl jsem si, že to tady bude super. Našel jsem si tu totiž kamaráda, se kterým jsem byl skoro furt, pořád jsme byli na dvorku, hráli jsme fotbal, v zimě jsme stavěli iglú anebo jsme jen tak odpočívali pod nádherným stromem. Dvorek byl skvěle zakrytý bílým, trochu oprýskaným panelákem, ve kterém jsme bydleli.

Bohužel jsme se zase přestěhovali, ale na tento dvorek se vždycky rád vracím.

— Štěpán Orság, 7. tř. —

TAJNÉ, ALE NETAJNÉ MÍSTO

Když se řeklo, že téma na text bude „moje oblíbené místo“, hned se mi vybavil jeden strom v parku. Je to místo, na které chodím s mými nejoblíbenějšími kamarádkami docela dost často. Máme tam spolu uložených mnoho vzpomínek a taky hodně vtipných, ale i hezkých momentů. Tomuhle stromu říkáme „lozící“, protože si na něho vždycky vylezeme a povídáme si tam. V létě to tam je nejlepší, protože je strom rozkvetlý a je tam soukromí. Tohle místo je pro nás tajné, ale zároveň ho skoro každý v Rožnově zná anebo kolem něho alespoň jednou prošel.

I více lidí tam má uložené nějaké vzpomínky nebo nějaké momenty, a tak je celý strom popsaný nějakými iniciály a dalšími různými věcmi.

Myslím si, že tohle místo není nějak důležité jen pro nás, ale i pro hodně dalších lidí. Přestože tohle místo skoro každý zná, stále to bude naše oblíbené tajné místo

— Kristýna Šustková, 9. tř. —

HUDEBNÍ KLUB VRÁTNICE

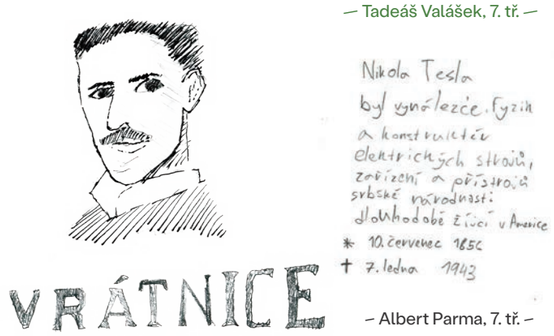
Místo, co popisuji, možná znáte, nebo ne, ale dostaneme se k tomu důležitému, jak se tam dostaneme. Třeba jste na autobusovém stanovišti, jděte směrem Zubří, a jak uvidíte Billu, běžte za ní a jsou tam schody. Běžte na ně a dostanete se na druhou stranu, tak furt běžte rovně a na levé straně vidíte Vrátnici a to je moje místo.

Proč jsem si to vybral, protože o tom vím a můj taťka tam pracuje a nedávno jsem tam byl.

Co se tam děje, jsou tam koncerty, je tam taky bar a další skvělé věci, třeba jako někdy si myslím, že tam učí dělat filmy technikou stop motion a tak dále.

Je to docela malé místo pro tohle vše, ale určitě se tam zabavíte. A někdy tam hraje náš třídní učitel.

— Tadeáš Valášek, 7. tř. —

– Albert Parma, 7. tř. –

MILÉ MÍSTO NA PROCHÁZKU

Když se po několika dlouhých hodinách školy konečně dostanu ven na čerstvý vzduch, směr mi je okamžitě jasný. Klidným tempem si to pomalu kráčím od školy až po malý přechod, tam se jen na malou chvilku zdržím. Když konečně blikne zelená, moje cesta pokračuje, už zbývá jenom přejít pod vahou lidí ohýbající se most a... jsem vlastně tady.

Mým oblíbeným místem je totiž park, jak krásné a milé místo to je! Park města Rožnov je opravdu hezký, vždy se v něm ráda procházím. V létě se v něm schováte před horkým neúprosným sluncem, a naopak v zimě zde můžeme vyrazit na pořádnou koulovačku! Na podzim se tu dá vyrazit na procházku plnou podzimních barev a na jaře se podívat na probouzející přírodu.

Vždycky když kráčím parkem, ať už sama nebo s kamarády, jsem ráda, že tak krásné a útulné místo můžeme mít tak blízko nás.

— Sára Posadová, 7. tř. —

KAŽDODENNÍ TRADICE

Místo, o kterém budu psát, zná pravděpodobně většina místních lidí v Rožnově. Místo se nachází vedle zverimexu U zajíčka. Mám to tam hodně rád a chodím tam téměř každý den. Možná už někteří z vás vědí které místo mám na mysli. Tím místem je večerka.

Budova má bledě modrou barvu. Když vejdeme dovnitř, po pravé straně vidíme schody do jídelny, ale nás zajímá obchod. Ulička napravo vede do hlavní části večerky. Po vaší pravé ruce je poměrně velký sortiment různých sladkostí a pochutin. Střed večerky zabírá velký regál, kde můžeme najít několik druhů nápojů. Kolem regálu s nápoji jsou různé potraviny, křupky a mrazící přístroj s nanuky a zmrzlinou. V zadní části je ulička směrem k pokladně, kde můžeme zaplatit celý náš nákup.

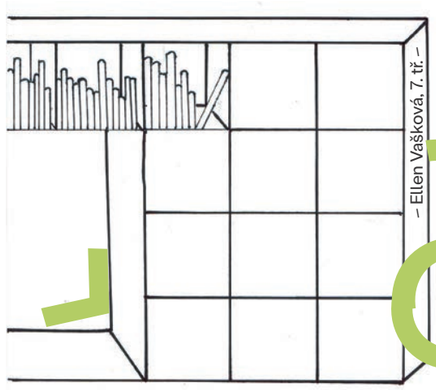
— Albert Parma 7. tř. —

STROM PLNÝ EMOCÍ

V parku je takový jeden strom. Má přezdívku „lozící“. Má hodně větví, po kterých se dá vylézt až do koruny. S holkami tam někdy chodíme po škole. Je to silné místo plné emocí. Moc ráda tam s nimi chodím, protože se tam dozvím spoustu nových věcí.

Do stromu je vyryta spousta různých nápisů. Na stromě je velká sranda, často se smějeme tak moc, že málem spadnu z větve. Tohle místo zná skoro každý v Rožnově. A myslím si, že vždy když tam přijdeš se špatnou náladou, nakonec odcházíš s dobrou.

— Ludmila Kořínková, 9. tř. —

– Ellen Vašková, 7. tř. –

OD DVEŘÍ AŽ DO DĚTSKÉHO ODDĚLENÍ

Jako své oblíbené místo jsem vybrala knihovnu, protože velmi ráda čtu různé knížky, většinou jsou to knížky o koních, například Alexa – cvičitelka koní nebo Kůň za dolar.

Ještě před rokem byla knihovna vcelku malá, ale teď od října se otevřela nově zrekonstruovaná, větší a novější.

Když otevřete velké černé dveře od knihovny, přímo před sebou uvidíte stůl, za kterým sedí tři knihovnice. U nich si můžete vybranou knížku vypůjčit.

Po pravé straně je dokonce i malá kavárna, kde si můžete koupit kávu a čaj a u toho si přečíst nějakou zajímavou knížku. Když půjdete o kousek dál, ocitnete se v dětském oddělení, kde je velký výběr knížek pro děti, ale jsou tam také knížky o zvířatech.

Myslím si, že nová knihovna je teď velmi hezká.

— text a ilustrace Dorota Pořická, 7. tř. —

KDYŽ ZAČNOU PRÁZDNINY

Potom, co zahrajeme vystoupení pro rodiče, dostaneme vysvědčení a rozloučíme se se spolužáky, většinou jdeme na oběd nebo do kavárny. Konkrétně do Jannie's.

Můžeme si dát třeba nějaký dort, pití, anebo si třeba jenom posedět v polštářcích a popovídat si.

Většinou parkujeme přímo vedle Brillovky, ve které je ta kavárna. Mamka si tam často kupuje něco z toho, co tam prodávají. Například velký pytlík kávy nebo čaje, který potom doma vypije nebo ho může použít jako dárek. Prodávají tam i oblečení s nápisem jména kavárny. Vždy si to tam moc užijeme a pochutnáme si. Já určitě doporučuji

— Matěj Závacký, 7. tř. —

BRÁŠKOVO OBLÍBENÉ HŘIŠTĚ

Moje oblíbené místo je nedaleko mého domova. Je to hřiště ukryté mezi vysokými paneláky. Chodím tam ráda s mladším bráškou.

Vezmeme jeho autíčko, sjedeme výtahem, vyjdeme z domu a přes přechod dojdeme k panelákům, za kterými už se schovává naše oblíbené hřiště. Hřiště je velké, možná největší v našem městě. S bráškou většinou jdeme napřed na červenou plastovou skluzavku, kterou rád sjíždí hlavou dolů a já ho dole chytávám. Potom jde většinou na pískoviště, ze kterého bývá špinavý i ve vlasech. Dále je na našem hřišti kolotoč, různé houpačky a jedna velká kruhová, vypletená lanem, které říkám pavučina.

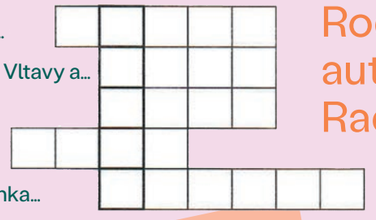
Na hřiště chodíme často, protože je asi nejlepší v okolí, bráškovi se tam líbí, že se mu pak nechce jít domů.

— Markéta Bártková, 7. tř. —

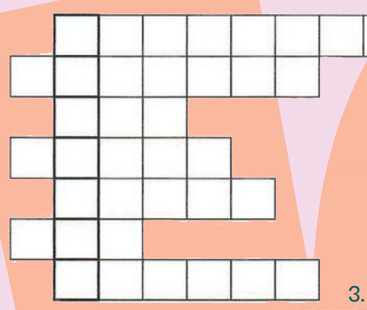
BYSTŘÍ ROZUM

Křížovka

1. Hlavní město Francie...
2. Soutok řek u Mělníka: Vltavy a...
3. Staví hráze u vody...
4. Koření do brambor...
5. Čokoládová pomazánka...

6. Velké stavby v Egyptě...
7. Část dne: 12:00...
8. Zmrzlá voda...
9. Okřídlený hmyz...
10. Klaun...
11. Mnoho stromů...
12. Vánoční písně...

Tajenka:

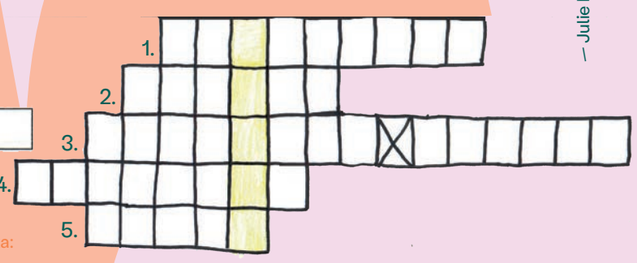
Rodák z Frenštátu, autor sochy Radegasta

— Petr Halamíček, 2. tř. —

— ilustrace Jakub Fojtík, 6. tř. —

Křížovka

Tajenka:

Budova, kde začínala Sedmikráska

1. Co stojí na Karlově kopci?
2. Jak se říkalo uměle vytvořenému kanálu z 16. století, který protékal Rožnovem?
3. Jak se říká místu, kde v Rožnově najdeme původní dřevěnice?
4. Jak se jmenuje místo, kde sídlili rožnovští loupežníci?
5. Jak se nazýval významný podnik založený v roce 1949 v Rožnově?

Quiz

What do you think?
Does Rožnov have a trunk?

/Yes, it's a street about 100 m long./

Rožnov has a port. ☐ TRUE ☐ FALSE

How many squares does Rožnov hav

/two/

What is true?
Tick or cross, ask your parents.

a) Rožnov has a castle.
b) Rožnov has a brewery.
c) Rožnov has an underground.
d) Rožnov has a Baťa Shoe Shop.

What animal can you find in the city coat of arms of Rožnov?
Circle one correct answer.

a) white lion
b) wild bison
c) black lion
d) white sheep
e) wild pig

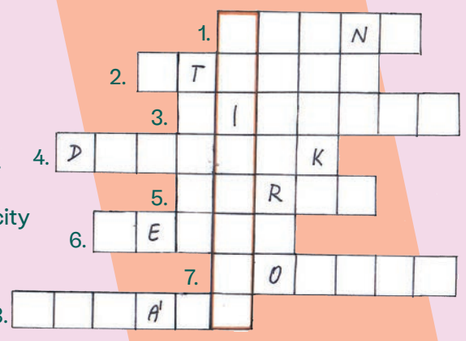
/See page 16 for the correct answer./

— Anežka Petřvalská, 9. tř. —

Křížovka

Tajenka:

Jak se jmenovaly boty, které byly součástí rožnovského kroje?

1. Křestní jméno údajného zakladatele Rožnova.
2. Jak se jmenoval kanál, který protékal Rožnovem a od roku 1973 se nepoužívá?
3. Jak se řekne syrovátce z ovčího mléka?
4. Kdo roku 1820 založil rožnovské klimatické lázně?
5. Jak se „po valašsky“ řekne dítě (ženského rodu)?
6. Jak se jmenovala továrna, která vyráběla televizní obrazovky?
7. Jak se jmenuje zimní svrchní oděv, který je součástí kroje?
8. Jaká je typická valašská sladkost (množné číslo)?

— Julie D., Michaela, 8. tř. —

/brinálky/

POVĚST

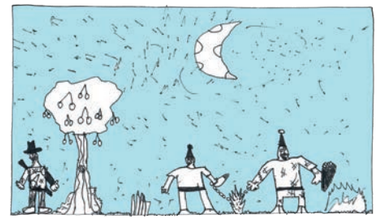

Na jihozápadní straně Hradiska býval kdysi velký třešňový sad. Nikdo se o něj nestaral, jak třešně uzrály, otrhal si je, kdo chtěl. Když se blížil večer, každý odtud utíkal, protože prý tam strašilo. Jednou v noci se tam odvážil pytlák Křenek.

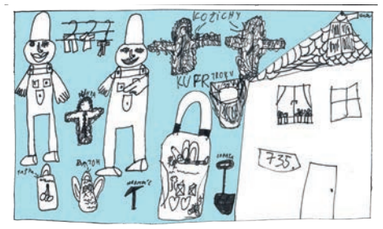
Křenek byl zvyklý chodit po lese v noci. Nebál se. Jednou přišel do třešňového hájku, a tu spatřil srnce. Byl to statný paroháč, podíval se na Křenka a ztratil se v houští. Tam, co zmizel, se objevil plamínek.

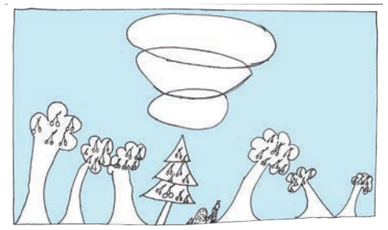
„Kdo by tu o půlnoci dělal oheň?“ pomyslel si. A v tom tichu zaslechl cinkání peněz. Plížil se k ohni a uviděl dva malé vousaté mužíčky. Jeden házel do plamínků zlaté dukáty a druhý je zase vyhrabával a dával do kožených míšků.

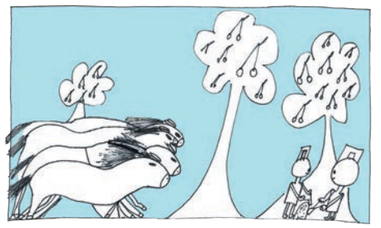
Když byli s prací hotovi, jeden z nich prohodil ke Křenkovi: „Líp bys udělal, kdyby ses šel domů vyspat.“ A hodil po něm tři zlaté dukáty. Křenek šel domů a rozhodl se, že ten poklad dostane.

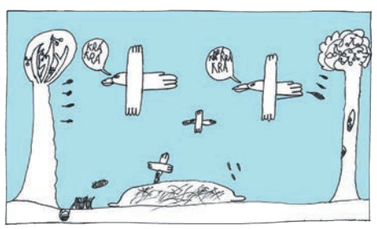
Druhého dne se šel poradit k jednomu horalovi, který se v takových věcech vyznal. „Šlo by to, dostat ten poklad, ale musíme být dva.“ Vzali si krompáč, lopatu, kožichy, troky a vydali se v noci do třešňového sadu.

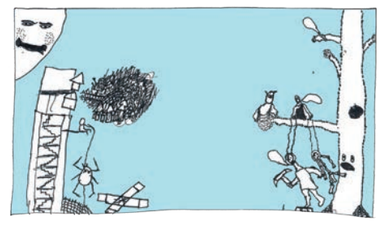
„Nesmíme promluvit ani slovo, i kdyby se kolem dělo bůhvíco!“ Jakmile začali kopat, strhl se veliký povichr. Staré třešně se začaly vyvracet z kořenů a ve větvích to šustělo a praskalo, jako by měl nastat konec světa. Ale kopáči na to nic.

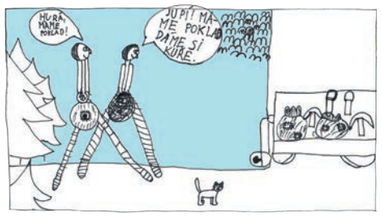
Vítr se utišil a třešně stály jako dříve, ani jedna haluzka nebyla ulomená. Jen v dáli bylo slyšet strašný cval, jako by sto koní se k nim řítilo. Užuž se zdálo, že je to stádo porazí, ale pak se hukot vzdaloval, slábl, až nebylo nakonec nic slyšet.

Tu se nad ně slétlo hejno černých dravců a s příšerným skřehotáním se na ně vrhlo. Oba kopáči rychle vlezli pod troky, ptáci do nich klovali, až třísky létaly. Hledači pokladu si už mysleli, že je s nimi konec, ale zuřivé klování najednou ustalo.

Dravcům vypršel čas, odletěli a kopáči kopali dál. Našli první míšek s penězi, druhý, a tu se stalo něco divného. Křenek uviděl tátu, jak jej přepadli zbojníci. Chtěl vyskočit a běžet mu na pomoc, ale vzpomněl si na horalův příkaz nemluvit a kopal dál.

Ani poslední pokus duchů, co ten poklad vartovali, vyrvat kopáčům poklad, nevyšel. Kopáči naložili všechno nářadí a zlato na tragač a odvezli domů. O poklad se rozdělili a žili z něho tak dlouho, dokud vše neutratili.

KONEC

SLOVNÍK
míšek = kožený váček na peníze
troky = dřevěná vana
tragač = kolečka k odvezení nákladu
vartovat = hlídat
haluzka = větvička

– připravila 3. třída –

OSOBNOST/ SPJATÉ S ROŽNOVEM

Na této stránce se dozvíte něco o sportovcích a umělcích, jejichž život je spjatý s Rožnovem a jeho okolím, případně jsou pochováni na čestném hřbitůvku ve skanzenu, zvaném Valašský Slavín.

Emil Zátopek

Narodil se v Kopřivnici. Je čtyřnásobný olympijský vítěz ve vytrvalostním běhu. Vyrůstal v chudé rodině, od šestnácti pracoval v továrně u Bati ve Zlíně. Vystudoval vojenskou akademii v Hranicích. Jeho ženou se stala Dana, která se věnovala hodu oštěpem. Podle ní je pojmenováno i naše hřiště v Rožnově. Emil jako první na světě uběhl 10 km pod 29 minut, vytvořil 18 světových rekordů. Do historie atletiky se zapsal ziskem tří medailí na olympijských hrách 1952 v Helsinkách. Jde o jednoho z největších atletů všech dob. Jeho upracovaný styl běhu s grimasami vyvolával úsměv, díky němu získal přezdívku Česká lokomotiva. Je pohřben na Valašském Slavíně v Rožnově. Každý rok se běží vytrvalecký závod Kopřivnice – Rožnov (23 km), který spojuje místo Emilova narození s místem jeho posledního odpočinku.

— Matěj, Patrik, Maja, 5. tř. —
— ilustrace Maja Pekárková, 5. tř. —

Dana Zátopková

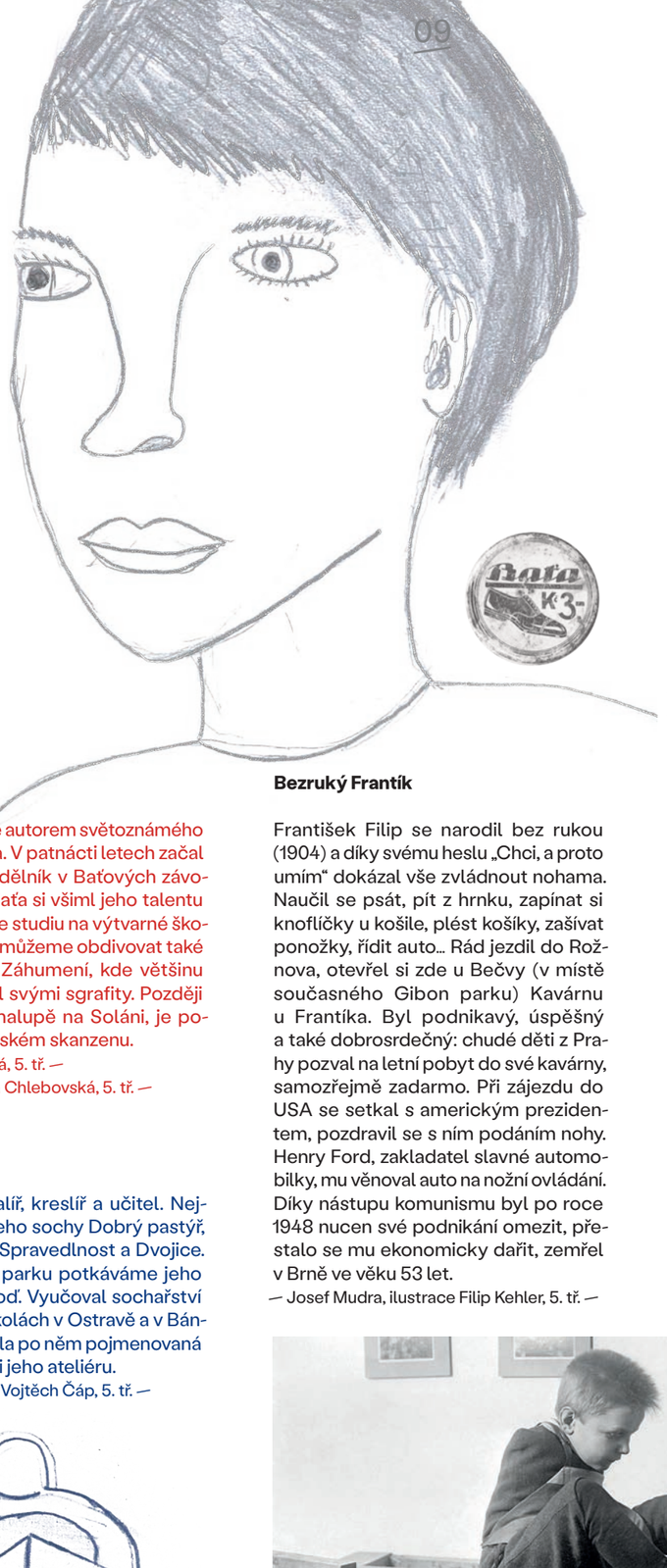
Všestranná sportovkyně, v mládí získala titul mistrně Československa v házené a republikový bronz v hodu diskem. Dále už se věnovala jen oštěpu. Stala se několikanásobnou mistrní republiky a Evropy, překonala světový rekord hodem dlouhým 55,73 m. Svého největšího úspěchu dosáhla na olympiádě v Helsinkách (1952), kde získala zlatou medaili, na olympijských hrách v Římě skončila druhá.
Se svým manželem Emilem Zátopkem tvořili výjimečný pár: oba se narodili ve stejný den (19. 9. 1922), v Helsinkách oba získali svou zlatou medaili v rozpětí několika minut. Její jméno nese městské atletické hřiště vedle naší školy, je pohřbena na Valašském Slavíně v Rožnově.

— text a ilustrace Jana Tabáčková, 5. tř. —

Milan Baroš

Bývalý český reprezentant ve fotbale, odchovanec TJ Vigantice a Baníku Ostrava. Vrcholný fotbal hrál také v Anglii, Francii a Turecku. Je držitelem bronzové medaile z mistrovství Evropy 2004 a nejlepším střelcem tohoto turnaje. Je druhý nejlepší střelec v historii české reprezentace, jako hráč anglického Liverpoolu se stal vítězem Ligy mistrů.

— Ondřej, Kryštof, 5. tř. —
— ilustrace Kryštof Ptáček, 5. tř. —

Jan Kobzáň

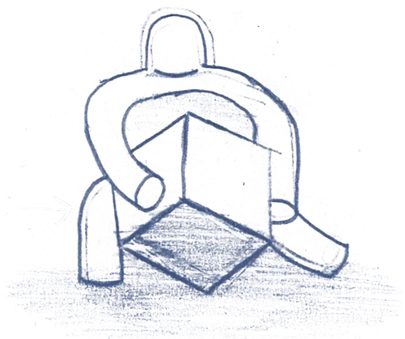
Malíř a grafik, je autorem světoznámého loga firmy Baťa. V patnácti letech začal pracovat jako dělník v Baťových závodech. Tomáš Baťa si všiml jeho talentu a podpořil jej ve studiu na výtvarné škole. Jeho umění můžeme obdivovat také v Rožnově na Záhumení, kde většinu domů vyzdobil svými sgrafity. Později žil a tvořil v chalupě na Solání, je pohřben v rožnovském skanzenu.

— Magda Zajícová, 5. tř. —
— ilustrace Beata Chlebovská, 5. tř. —

Márius Kotrba

Byl sochař, malíř, kreslíř a učitel. Nejznámější jsou jeho sochy Dobrý pastýř, Svatý Kryštof, Spravedlnost a Dvojice. V rožnovském parku potkáváme jeho dílo nazvané Loď. Vyučoval sochařství na vysokých školách v Ostravě a v Bánské Bystrici. Byla po něm pojmenovaná ulice v blízkosti jeho ateliéru.

— text a ilustrace Vojtěch Čáp, 5. tř. —

Bezruký Frantík

František Filip se narodil bez rukou (1904) a díky svému heslu „Chci, a proto umím“ dokázal vše zvládnout nohama. Naučil se psát, pít z hrnku, zapínat si knoflíčky u košile, plést košíky, zašívat ponožky, řídit auto… Rád jezdil do Rožnova, otevřel si zde u Bečvy (v místě současného Gibon parku) Kavárnu u Frantíka. Byl podnikavý, úspěšný a také dobrosrdečný: chudé děti z Prahy pozval na letní pobyt do své kavárny, samozřejmě zadarmo. Při zájezdu do USA se setkal s americkým prezidentem, pozdravil se s ním podáním nohy. Henry Ford, zakladatel slavné automobilky, mu věnoval auto na nožní ovládání. Díky nástupu komunismu byl po roce 1948 nucen své podnikání omezit, přestalo se mu ekonomicky dařit, zemřel v Brně ve věku 53 let.

— Josef Mudra, ilustrace Filip Kehler, 5. tř. —

Jiří Raška

Rodák z Frenštátu, vynikající skokan na lyžích. Vyhrál olympijské hry, stal se mistrem světa a byl vyhlášen českým lyžařem století. Léta působil jako trenér reprezentace. Je pohřben na Valašském Slavíně v Rožnově.
Jeho zlatý olympijský skok v Grenoblu popsal spisovatel Ota Pavel takto:“Byl to nádherný let v nekonečném tichu, redaktor Ota Mašek skoro omdlel, fotoreportér Jarda Skála přestal fotografovat, trenér Remsa si omýval obličej sněhem a písklavý skokan Nor Wirkola přestal pískat.“

— Amálie Kubínová, 5. tř. —
— ilustrace Marie Závacká, 5. tř. —

Lucka Polášková

Rožnovská sportovkyně, je jí 23 let. V roce 2018 získala titul juniorské mistrně světa v kickboxu. Trénoval ji Zdeněk Tobola z Asia Gym Sport. Je také vicemistryní Evropy v čínském kickboxingu Sanda, nyní studuje v Praze.

— Vít Kovařík, 5. tř. —

JURKOVIČOVA ROZHLEDNA

Jistý Dušan Jurkovič vytvořil plány na rozhledna kolem roku 1896. Původně měla stát na kopci Brdo v katastru obce Brňov. Nakonec se na Brdu nepodařilo vystavit, tak začaly u nás na Karlově kopci. Se stavbou se začal roku 210 v říjnu. A byla dokončena v prosinci 2011.

Kvůli výhledu musela být vykácena část vzrostlých stromů a další kácení je problematické, neboť se rozhledna nachází v 1.zóně CHKO Beskydy s nejvyšším stupněm ochrany. Vidět zní je část obce Huntisko, obec Vigantice, centrum Rožnova, Tylovice, Kramolišov, řeka Bečva, Rybníčky a část Hornních pasek na severu města.

A taky to, co byste měli vědět, je to, že je rozhledna přístupná od 15. dubna do 15. října. Základy jsou z kamene, postupně převažuje dřevo a kov. Tato tyčící se rozhledna až do mraků měří za a) 20m
b) 47,5 m
c) 319 m

Odpověď:

Dušan Jurkovič byl slovenský architekt, návrhář nábytku a etnograf. Jeho otec byl známý slovenský vlastenec a matka byla znalkyně lidového umění, a proto jsou jeho stavby inspirované lidovou architekturou. Navrhl k výstavbě plno významných budov a jednu z nich máme právě tady v Rožnově pod Radhoštěm. Víte, která to je?

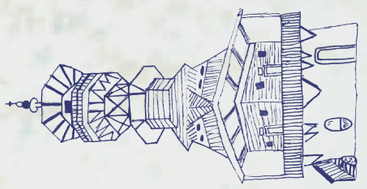
a) Libušín a Maměnka
b) Jurkovičova rozhledna
c) Lázeňský hotel Jurkovičův dům
d) křížová cesta Dušana Jurkoviče

– ilustrace Teo Malík, 6. tř. –

– Vendula Čápová, 7. tř. –

– Dorota Pořická, 7. tř. –

a) Pusteviny, Prostřední Bečva
b) Rožnov pod Radhoštěm
c) Luhačovice
d) Svatý Hostýn, Chvalčov

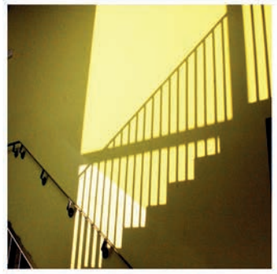

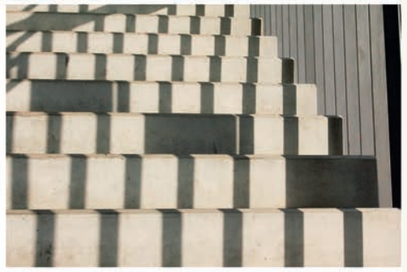
– Kristýna, Ludmila, 7. tř. –

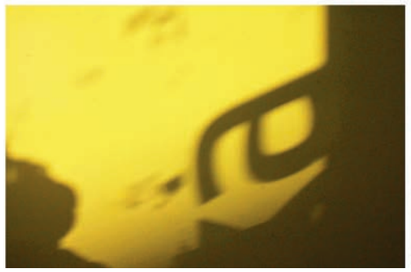

– Sára Posadová, 7. tř. –

Architektura – oblíbené téma pro fotografy. Na jedné ze schůzek fotokroužku nás zaujal areál Brillovky, který své jméno získal po Leonovi Brillovi, zakladateli této pletařské továrny z roku 1889. Pod pozdějším názvem Loana se podnik stal největším výrobcem ponožek a punčoch v republice. Více než historie nás oslovily plochy, hrany, přímky, struktury, stíny a barvy. Podívejte se s námi.

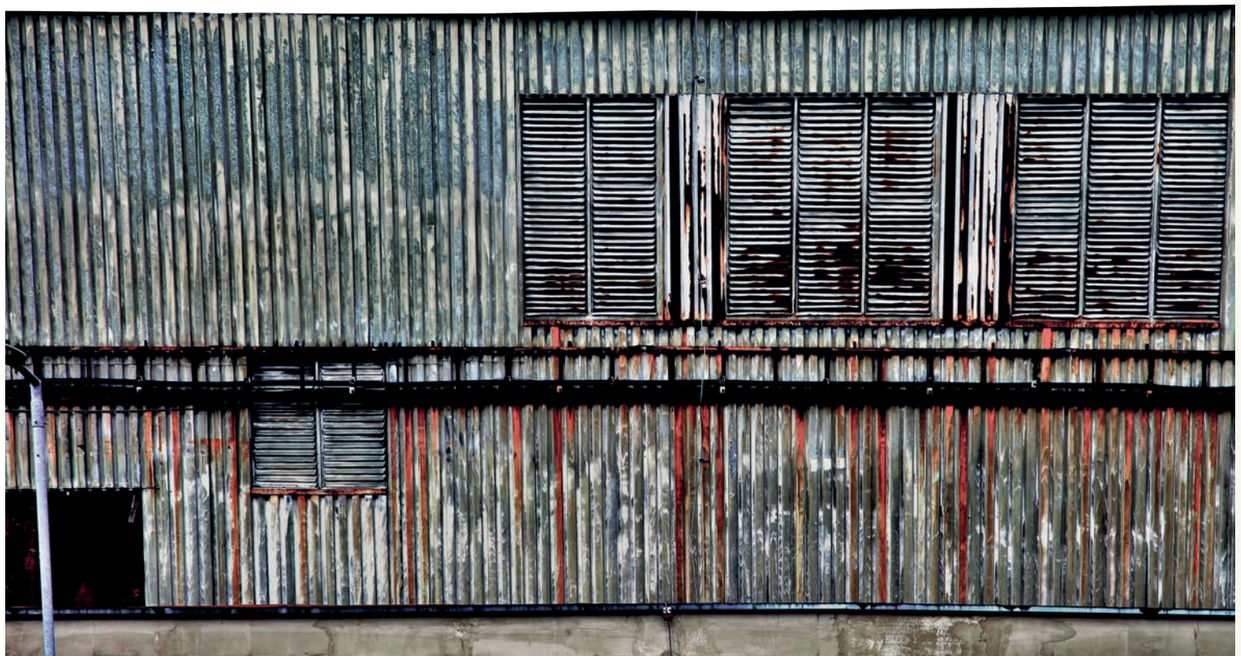

– Tereza Pšenicová, 8. tř. –

Architektura a geometrie kolem nás

– Anežka Kovaříková, 8. tř. –

ROZHOVOR

Se Svaťou Božákem,

rožnovským cyklomaratoncem, který vyhrál závod na kole napříč Amerikou.

Do jaké školy jste chodil?
Pocházím z Branek, kde jsem chodil do třetí třídy, základku jsem dokončil ve Valašském Meziříčí. Střední školu jsem vystudoval jako elektromechanik.

Čím jste chtěl být jako dítě?
Neměl jsem žádný speciální sen, ale věděl jsem, že se chci stát někým výjimečným.

Jaké jste měl jako malý koníčky?
Od chvíle, kdy jsem byl rodiči pověřen opravou vlastního kola, mě to šťourání se v kole začalo bavit. Rád jsem také běhal v přírodě, pravidelně jsem ve škole vyhrával dlouhé tratě.

Jaký byl Váš největší úspěch?
Mým největším úspěchem je závod RAAM – Race Across America 2022, nejdelší a nejtěžší silniční ultramaraton na světě. Ujel jsem na kole 4 900 km za 10 dní, 3 hodiny a 6 minut. Ve své kategorii jsem závod vyhrál, celkově jsem ze všech účastníků dojel druhý. Jsem historicky první Čech, který tento závod dokončil.

Jak takový závod probíhá?
Začínáme v Kalifornii a končíme ve státě Maryland, od Pacifiku k Atlantiku. Startuje se s odstupem dvou minut z důvodu rozestupu jednotlivých doprovodných týmů. Závod je rozdělen do tří kontrolních etap, kdy se vyhodnotí kondice a průběžný čas nutný k dokončení časové brány. Limit pro celý závod je 12 dnů. Za každým závodníkem jede doprovodné vozidlo a karavan. Servisní tým má přesnou trasu, současně mám v kapse GPS pro online tracking s pořadateli a fanoušky. Časomíra běží, i když jdu spát nebo jíst. Každá minuta je důležitá.

Jak řešíte spaní během závodu?
Za celý závod jsem naspal osmnáct hodin. První noc jsem nespal vůbec a pak dvě hodiny denně. Nejvíc mě posiluje spánek mezi čtvrtou a šestou hodinou ranní.

Jakým způsobem trénujete?
Tréninky jsou časově velice náročné. 90 % procent přípravy je na kole nebo v případě špatného počasí doma na trenažéru. Trénuji rychlost, sílu a vytrvalost. Zbývajících 10 % trávím ve fitness centru, v bazénu a sauně. V létě jezdím trasu na Praděd a zpátky, kterou dávám za 8:45 h, je to 260 km.

Kde pracujete?
Pracuji v Rožnově v ONSEMI jako vedoucí servisních techniků, již dvacet pět let. Staráme se o údržbu strojů pro výrobu polovodičových součástek.

Jak prožíváte samotný závod?
Za ta léta už vím, do čeho jdu. Race Across America jsem jel třikrát, vždy jsem závod dokončil (2012, 2017), v roce 2022 jsem ho vyhrál. Na start se pokaždé velmi těším a pak už se jen modlím, ať se vše podaří. Předem počítám s tím, že nastoupám 50 výškových km, nejvyšší bod trasy leží ve výšce 3000 m n. m. a jsou tam -2 °C. Vím, že pojedu 24 hodin přes poušť v Utahu, kde je naopak až +50 stupňů. Závodí se v plném provozu, musím respektovat pravidla silničního provozu. Snažím se udržet v pozitivní náladě, povzbuzují mě zprávy od doprovodného týmu a fanoušků.

V kolika letech vás začala bavit cyklistika?
Ve 26 letech jsem zkusil vytrvalostní závod na 24 hodin v Zašové a umístil jsem se na 4. místě. To byl první impuls začít s vytrvalostní cyklistikou. Šlapal jsem tenkrát na horském kole, v kraťasech a obyčejných botách.

Jak dlouho Vám trvalo se dát po tom závodě v Americe dohromady?
Po fyzické stránce jsem byl schopen sednout si na kolo za tři týdny, po psychické stránce to šlo mnohem rychleji, potřeboval jsem se zkrátka vyspat.

Jezdí na kole i vaše rodina?
Ano, ale jen pro radost. Zároveň tvoří můj doprovodný tým. Není to žádný výlet, dcera s manželkou se starají o jídlo, vaření, masáže a o poklidnou atmosféru, syn se s dalšími kluky stará o servis kola, aut a o technické zázemí.

Jaké máte další cíle?
Jsem člověk, který si rád dává cíle, aby život nebyl jednotvárný a měl jsem se pořád na co těšit. Kdyby se vše povedlo a mohl bych se zúčastnit RAAM znova, rád bych těch 4900 km zajel pod 10 dnů.
Děkujeme za rozhovor!

– otázky kladly Valerie Halamíčková a Ester Vlachová, 5. tř. –

CO SE DĚJE V HOD/NÁCH... ...9. TŘÍDY

Kluci a holky z deváté třídy zkoušeli pořídit rozhovor - kladli svým spolužákům a spolužačkám otázky a sami na otázky jiných odpovídali. Téma rozhovoru souviselo s tématem tohoto čísla.

Máš místo, kde bydlíš, rád? Proč?
Ano! Jelikož mám možnost, kdykoliv chci, udělat jen pár kroků z domu a hned jsem v přírodě, to je mnohem lepší než bydlet někde uprostřed města odříznutý od přírody. Zároveň ale nebydlím nikde daleko od civilizace a do obchodu i do centra to mám, co by kamenem dohodil.
Co je na místě, kde bydlíš, zajímavé?
Asi bych úplně neřekl zajímavé, ale kousek od místa, kde bydlím, se nachází krásná studánka. Mám to taky kousek na Radhošť. A do lesa a na louku kousek za naším domem jsem si jako malý chodil hrát a v zimě bobovat.
Má to nějaké nevýhody?
Pro někoho by mohla být nevýhoda, že nejbližší obchod je tři kilometry daleko a taky signál je tu trochu horší, ale já bych to za nevýhody nepovažoval, i když mě to občas ovlivňuje.

– otázky kladl Matěj Ptáček, odpovídal Jáchym Štěpánek –

Bydlíš v tiché čtvrti?
Ano.
Máš nějaké sousedy, na které si stěžuješ?
Ne, ale posledních několik dnů někdo večer provozuje zábavní pyrotechniku a já nevím, kdo to je.
Pořádáte nějaké sousedské akce?
Jednou za rok pouliční večírek.
Chtěl by ses odtamtud odstěhovat? Pokud ano, proč?
Ano, je to moc daleko odevšad, autobusy tam jezdí v nesmyslných časech a v létě je tam horko, protože tam není žádný stín.

– otázky kladl Jáchym Štěpánek, odpovídal Cyril Janík –

Jaké je bydlet v rodinném domě?
Výhodou bydlení v domě je určitě to místo. Místo nejenom uvnitř, ale taky venku, možnost mít zahradu. Být venku, ale zároveň pořád být jakoby doma.
Jaké vidíš výhody či nevýhody ve vaší vzdálenosti od centra?
Moje rodina bydlí trošku dál od centra. A ano, někdy je otrava scházet ten kopec cestou na náměstí nebo třeba cestou do školy. Ale nemyslím si, že by to byla nějaká velká dálka, takže spíše pociťuju výhody. Je tam větší klid, nikdo nám nevyřvává pod okny a podobně. I když je pravda, že bydlíme zrovna u silnice, po které jezdí dost aut.
Je ti ta část Rožnova, kde bydlíš, blízká?
Část Rožnova, kde bydlíme, je mi dost blízká. Spoustu míst mám spojených s nějakými vzpomínkami z dětství nebo z pozdějších let. A taky se mi líbí, že kousek za naším domem jsou rozlehlé louky a lesy.

– otázky kladla Emma Jalůvková, odpovídala Anežka Petřvalská –

Kde bydlíš?
Bydlím na okraji Rožnova, na Jižňáku. Bydlím blízko řeky a přírody, ale také blízko supermarketů a obchodů.
Jsi ráda, že bydlíš zrovna na takovém místě?
Celkově jsem docela ráda, protože můžu hodně chodit do přírody nebo se projet na kole po cyklostezce. A taky když něco potřebuju, můžu si skočit do obchodu nebo si někam zajít na jídlo. Ale má to samozřejmě i své nevýhody, tím, že bydlím na okraji města, to mám docela daleko do jiných částí Rožnova. Centrum mám ještě docela blízko, ale i tak se vždycky hezky projdu, když mám namířeno třeba do knihovny. A často taky nestíhám, když jdu do školy.
Kterou část města máš nejraději?
Tak asi moje nejoblíbenější místo je knihovna, mám to tam hodně ráda, cítím se tam bezpečně a trávím tam hodně času. Vlastně většinu času. Čtu si tam, učím se tam a ráda tam trávím čas s přáteli. Ráda chodím i do parku, ale v poslední době na to nemám moc času. Pak také nemůžu nezmínit chození do kaváren, v Rožnově je překvapivě velký výběr a je v nich opravdu hezká atmosféra. Akorát mě mrzí, že se tady nedá chodit do kina, bylo to jedno z míst, kam jsem chodila opravdu často, i když nepůsobilo úplně vábně. Vážně mi teď chybí ty časy, kdy jsme se s kamarádkami domluvily, že půjdeme do kina, a užívaly si tu možnost, že spolu můžeme takhle trávit čas.

– otázky kladla Iva Janošková, odpovídala Jasmína Holišová –

Vyhovuje ti místo, na kterém bydlíš?
Bydlí u náměstí, v centru Rožnova, a vyhovuje mi to, protože díky tomu můžu jít tam, kam potřebuju, pěšky a nemusím jezdit autobusem.
Je něco, co tě štve?
Trochu mi vadí, když slyším koncerty a akce, které jsou ve skanzenu a na náměstí. Časté to ale bývá jenom v létě o prázdninách, takže to není tak hrozné.
Máš nějaké oblíbené místo v okolí?
Jedno z mých oblíbených míst v Rožnově je park, protože tam ráda krmím kačenky.

– otázky kladla Dita Lajšnerová, odpovídala Nela Sedláková –

Kde bydlíš? Jsou nějaké benefity tvého bydliště?
Bydlím u centra v Rožnově pod Radhoštěm. Bydlet u centra je velká výhoda, protože mám všude blízko, do školy, na náměstí nebo do parku, zkrátka všude, kam potřebuji.
Jsi spokojená s tím, kde bydlíš? Chtěla bys něco změnit?
Jsem moc spokojená s tím, že bydlím v Rožnově, je to pěkné město, není moc velké, ale ani malé. Je plné krásných historických budov a míst, jako je park, Valašské muzeum v přírodě nebo knihovna, která je teď nově rekonstruovaná.

Máš poblíž nějaké místo, kam ráda chodíš?
Mám několik míst v Rožnově, které mám ráda a ráda tam chodím. Park je krásný ve všech ročních obdobích. Mám ráda barvy a vždy na podzim to mám v parku nejraději. Listy stromů se zbarví do mnoha různých barev a všude je čerstvý podzimní vzduch. Mám ráda, když se tam jdu projít, vezmu si sluchátka a odreaguju se.
Máš poblíž nějakou oblíbenou restauraci nebo kavárnu?
Na náměstí mám dvě oblíbené kavárny, Balloo Coffee a Kaféčko. Balloo Coffee je větší než Kaféčko, ale je stejně útulná, proto je mám obě ráda, jsou útulné, pěkné a ideální na odpočinek. Ráda tam chodím s kamarádkami.

– otázky kladla Jasmína Holišová, odpovídala Iva Janošková –

Co se ti nejvíce líbí na lokaci tvého bydliště?
V okolí mého bydliště se mi rozhodně líbí les, do kterého chodím stavět bunkry. Taky tam chodíme s kamarády, se kterými se znám. Pokud už do lesa jdeme, jsme tam dlouho, abychom nechodili tam a zpátky, jelikož ty bunkry stavíme daleko od baráků, abychom tam měli klid. Potom se mi v okolí mého bydliště líbí louka, na kterou chodím v zimě bobovat. Je nakloněná směrem k lesu, takže můžeme na bobech sjet až tam. Jinak je v okolí mého bydliště hodně baráků, ale stále se tam udržuje klid.
Co ti poblíž tvého bydliště chybí?
V okolí, kde bydlím, mi nic neschází, až na jedno, a to jsou moji kamarádi, se kterými jsem se seznámil na táboře. Ale aspoň jsem s nimi v kontaktu přes sociální síť.
Co bys z okolí svého bydliště vymazal?
Asi bych nic nemazal, jelikož jsem na vše v okolí zvyklý a mám to tam rád tak, jak to je.
Jaké je tvé oblíbené místo poblíž tvého bydliště? Ne tvůj pokoj...
Rozhodně bunkr v lese, který stavím s kamarády, jak jsem zmiňoval v odpovědi na otázku číslo jedna.
Kdyby ses musel v rámci Rožnova přestěhovat, kam by to bylo?
Rozhodně bych se nikde nestěhoval, protože jsem rád tam, kde bydlím.

– otázky kladl Štěpán Baroš, odpovídal Matyáš Daniel –

V prvouce jsme probírali naše město a vše o něm. Zjistili jsme, že každé město potřebuje lékaře, policii, hasiče, hřiště, obchody, kostel, hřbitov a mnoho dalších věcí.
Naše město má přes 17 000 obyvatel a bohatou historii. Podle fotek jsme zjistili, že se toho také hodně změnilo. Některé změny bychom vám tady chtěli ukázat na fotkách a připsali jsme k nim pár zajímavostí.

— 2. třída – piráti Sedmikrásky —

ROŽNOV POD RADHOŠTĚM OČ/MA 2. TŘÍDY

OKÉNKO DO H/STOR/E

Hrad Rožnov

Strmý kopec nad řekou Bečvou nazývaný Hradisko lákal už před staletími ke stavbě hradu. První zmínka o něm pochází z roku 1310, v jeho blízkosti vznikla osada, dnešní město Rožnov. Úkolem hradu bylo střežit moravskou hranici před uherskými nájezdníky.

Jedním z majitelů hradu byl Jan z Pernštejna. Ten však trvale přebýval na hradě Helfštýně a rožnovské sídlo zanedbával. Poněvadž byl hrad opuštěn, usadili se v něm loupežníci a přepadávali okolní vesnice. Pro zjednání klidu vydal král Ferdinand I. roku 1539 příkaz hrad rozbít. Vojsko, které se vydalo skoncovat s loupežníky i s hradem, nalezlo jen prázdné zdi, loupežníci včas zmizeli. Opuštěný a pobořený hrad se pomalu rozpadával, zkázu nakonec dokonali sami obyvatelé Rožnova, kteří dostali povolení zbytky hradeb rozebrat pro stavbu svých domů.

Archeologické nálezy

Hrad Rožnov v nedávné minulosti vydal archeologům své poklady. Měly podobu kachlů, střepů nádob, dveřních zámků, podkov, hospodářského a kuchyňského náčiní.

Především kolekce 32 nalezených kachlů z kamen je v rámci České republiky velmi cenná. Zde jsou některé z nich:

Erb pánů z Kravař

Marie s Ježíškem

Ležící jelen

P první známý majitel hradu Rožnov

Na obrázku jsou Moravské zemské desky, kniha z let 1348 – 1371, která obsahuje záznamy o majetku šlechticů a také zápisy výnosů (rozsudků) zemského soudu. Na vedení knihy dohlížel Jan z Kravař, první známý držitel hradu Rožnova, proto je na deskách namalovaný erb rodu z Kravař a latinsky psaný Janův titul „pán z Jičína, Helfštýna, Krumlova a Rožnova“.

Protest proti věznění Jana Husa

K hradu Rožnovu patřilo panství, které ve 14. století spravoval Lacek z Kravař. Mocný šlechtic se stal moravským zemským hejtmanem, tedy zástupcem českého krále na Moravě. Lacek byl velkým zastáncem Jana Husa a organizoval hromadné protesty proti Husovu uvěznění v Kostnici a jeho upálení. Na obrázku je Stížný list české a moravské šlechty kostnickému koncilu, petice té doby, každý šlechtic strvrdil svou účast podpisem a pečetí.

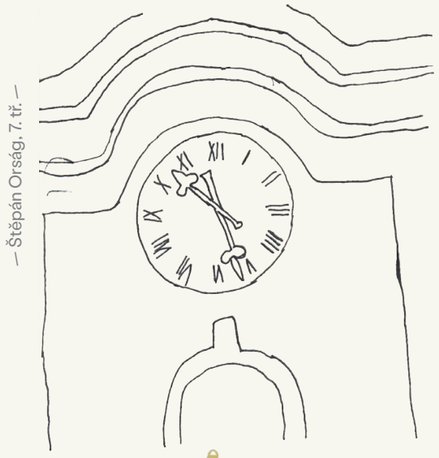
Znak města Rožnova

Ve znaku města jsou vyobrazeny hradby hradu Rožnov (nyní Hradisko) a na nich se vypíná lev. Ten připomíná vládu Žerotínů, kteří jej měli ve znaku. Před rokem 1692 však městu vládli Šelmberkové, v té době si po hradbách ve znaku města vykračoval kanec.

— Martin Tetur se sestrou Ivou, páťáci —

— možná původní podoba hradu, ilustrace P. Šimeček, Youry —

— Štěpán Orság, 7. tř. —

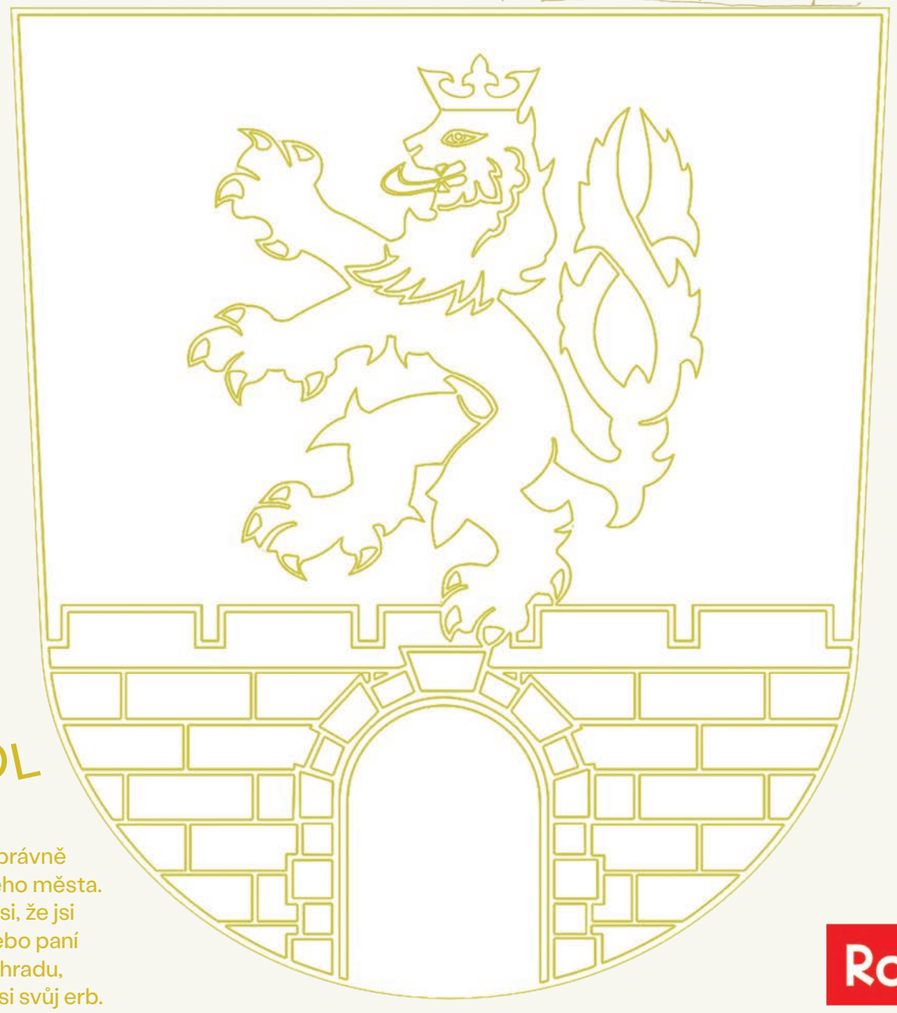
1. Rožnovské hodiny
smutní leiště!
Že mňa s mojů
milů rozcházajů!
Rozcházajů ale
neželosím sa!
Ňigde sa hodina
ňigde sa hodina
oženim sa!

— Markéta Bartková, 7. tř. —

— Teo, Natan, 7. tř —

POVĚST

Poslechni si krvavou pověst o hradu Rožnov, kterou namluvil pan učitel Dan.

ÚKOL

Vybarvi správně znak našeho města. Představ si, že jsi pánem nebo paní vlastního hradu, a navrhni si svůj erb.

Rožnov

BYL NAŠ/M ŽÁKEM

Rozhovor s Janem Vytiskou

Od doby, kdy jsi chodil na Sedmikrásku, už uplynulo poměrně dost vody. Jak na ty časy vzpomínáš?

Vzpomínám na ně s takovou pozitivní aurou, až sentimentální. Já jsem předtím chodil do první třídy v Praze na Jižáku, tam byly dvě školy, jedna modrá a jedna šedá, já jsem chodil do tý šedý, no a tam bylo strašně moc lidí a já jsem měl špatný známky a z první třídy mě vrátili zpátky, že jsem moc hravej. No a Sedmikráska pak pro mě byla úplnej opak, bylo nás tam jenom pár a byla to taková až oáza klidu. Bylo to hrozně příjemný!

Zažil jsi i časy, kdy Sedmikráska sídlila v budově rožnovské ZUŠky?

Ano, tam přesně jsem nastoupil. V Praze jsem chodil jen do první třídy, do druhé už jsem nastoupil na Sedmikrásku, která tou dobou sdílela prostor se ZUŠkou, a to znamená, že sídlila v jedné z nejhezčích budov v parku. To je nádhera, ta budova.

Chodil jsi i do ZUŠky?

Jasně, chodil, do třídy k Janě Hyblerové (dnes Mynářové, pozn. aut.). A byl jsem tam vlastně hned od začátku. Ve stejné době, kdy jsem nastoupil na Sedmikrásku, jsem začal docházet taky do ZUŠky. Později jsem se v ZUŠce taky připravoval na střední školu do Valmezu. Běžně byla výuka jednou tejdně, ale já, abych se dostal na tu sklářskou, na kterou jsem chtěl, chodil jsem tam častěji, abych byl připravenej na přijímačky, abych ty práce měl lepší.

Jaké školy jsi tedy absolvoval po základce?

Ve Valmezu jsem chodil do ateliéru sochy Jardy Koléška. Po maturitě jsem pokračoval na ostravské Fakultě umění, tam to byly nový média u Jiřího Surůvky.

Ani sochařství, ani novým médiím se ale nevěnuješ, jsi malíř.

Na střední jsem vždycky záviděl těm, co malovali, říkal jsem si – tak oni to namalujou, a já tady musím ještě po škole odlejvat formy a sádru, protože když to neumíš a učíš se to, je to zdlouhavý, ten technologickej postup se nedá urychlit. Na vysoké potom šlo třeba o videa nebo třeba o nějaké instalace, nějaké digitální umění. A když jsem zjistil, že chci malovat, dělal jsem nějaké kresby, které jsem potom digitalizoval. Byly to prostě fáze, vývoj k tomu mýmu dnešnímu malování. Člověk prochází tím vším a zkouší různý věci, než najde to svoje.

Žiješ v Praze, tvoje obrazy jsou ovšem výrazně inspirované Valašskem – ale nejen jím. Jak bys ty sám popsal to, co maluješ?

Blízko je tomu třeba magickej realismus, kdy v reálně existujících místech se odehrává něco mystickýho a magickýho. Ten druhej popis bude spíš vtipnej, na Balkáně existuje hudba nazývaná turbofolk, něco jako klasickej folk spojenej s diskotékou, s popkulturou. Moje obrazy jsou totiž taková koláž starýho folklóru a zároveň popkulturních odkazů třeba na filmy a tak, je to takový postmoderní mix, bych řekl. Nebo bych to přirovnal k hudbě Boba Dylana. On taky používá archaický hudební východiska, klasický nástroje, klasickou folkovou estetiku, ale jeho texty jsou jinde, jsou současné.

To je velmi zajímavé přirovnání! Ostatně ty se věnuješ aktivně nejen malování, ale i hudbě. Přiblížíš nám svoje hudební aktivity?

Určitě musí zaznít název Výbor veřejného blaha, to byla kapela, ve které jsem hrál s tebou ještě na Sedmikrásce. Ta vznikla před jednou ze školních slavností, tehdy jsme měli téma graffiti a kromě výtvarnejch věcí jsme udělali taky rapovej projekt a byl tak super, že jsme v něm dál pokračovali ještě po škole asi dva roky. Kolikrát jsem byl třeba nemocnej, ale do tý školy jsem chtěl jít, protože mě to tak bavilo, studenti mají občas tendenci se na školu vykašlat, ale mě to naopak tak chytlo, že jsem byl třeba nachcípanej, ale chtěl jsem tam hrozně jít, i když mi bylo blbě. Mělo to přesah a bylo to intenzivní! Potom v Ostravě, tam starší studenti měli zařízenou zkušebnu, kde se dalo hrát a vznikl tam elektronický projekt Like She, kde jsem ale nehrál, jen jsem tvořil vizuály. Pak Johny The Horse, to byl takovej Velvet Underground řízlej postpunkem. A teď hraju v Body of Pain, což je kapela, kterou mám se svojí přítelkyní Terezou. Je to temná elektronika, venku máme dvě alba

Obě alba byla vřele přijata fanoušky tohoto stylu, ale nejen jimi.

Přestože je to žánrová hudba, zjistili jsme, že to dokáže oslovit i jiné publikum. Hráli jsme na rapové akci, na posthardcorové, až metalové akci… Já sám se neuzavírám do žádnejch scén nebo bublin, jako posluchač chodím na diametrálně odlišný koncerty, jsem otevřenej – a ta otevřenost je myslím i u tý kapely

Vřelé díky za rozhovor!

— otázky kladl Daniel Stibor —

— malba Jan Vytiska, Proti všem, 2012 —

Na začátku září jsme přivítali osmnáct nových prvňáčků. Jejich třídní paní učitelkou a průvodkyní školním labyrintem je Lenka Fiedlerová.

V týmu Sedmikrásky přibyly dvě nové tváře – Barbora Cábová jako asistentka pedagoga a Jana Kapsiová jako učitelka španělského jazyka.

Výstava na chodbách rožnovského Městského úřadu ukončila oslavy třicátého výročí založení Sedmikrásky.

Tým učitelů se vzdělával a účastnil dvoudenního semináře a workshopu na téma formativní hodnocení a wellbeing a prevence vyhoření.

Žáci a žákyně IX. třídy se velmi úspěšně zúčastnili SCIO testování s cílem zjistit stav vědomostí a dovedností budoucích absolventů v porovnání s ostatními žáky v republice. Hodnocení: český jazyk – výsledky našich žáků a žákyň byly lepší než u 80 % škol, matematika – výsledky našich žáků řadí školu mezi 10 % nejúspěšnějších škol, OSP (obecné studijní předpoklady) – výsledky našich žáků řadí školu mezi 5 % nejúspěšnějších škol, anglický jazyk – 10 z 18 žáků dosáhlo dokonce úrovně B1 (kategorie, ze které vychází maturitní zkouška) a 2 žáci úroveň B2.

Školská rada pozvala rodiče do „rodičovské kavárny“, kde mohli sdílet své nápady jak se zapojit do dění ve škole.

V listopadu byl na Dni otevřených dveří Sedmikrásky opět pokořen rekord počtu zájemců o vzdělávání (125 osob i s dětmi).

A sportovalo se. Účastnili jsme se závodů, soutěží a turnajů v běhu, pingpongu, lezení na stěně a ve fotbalu. A mnohdy s mimořádnými úspěchy jednotlivců.

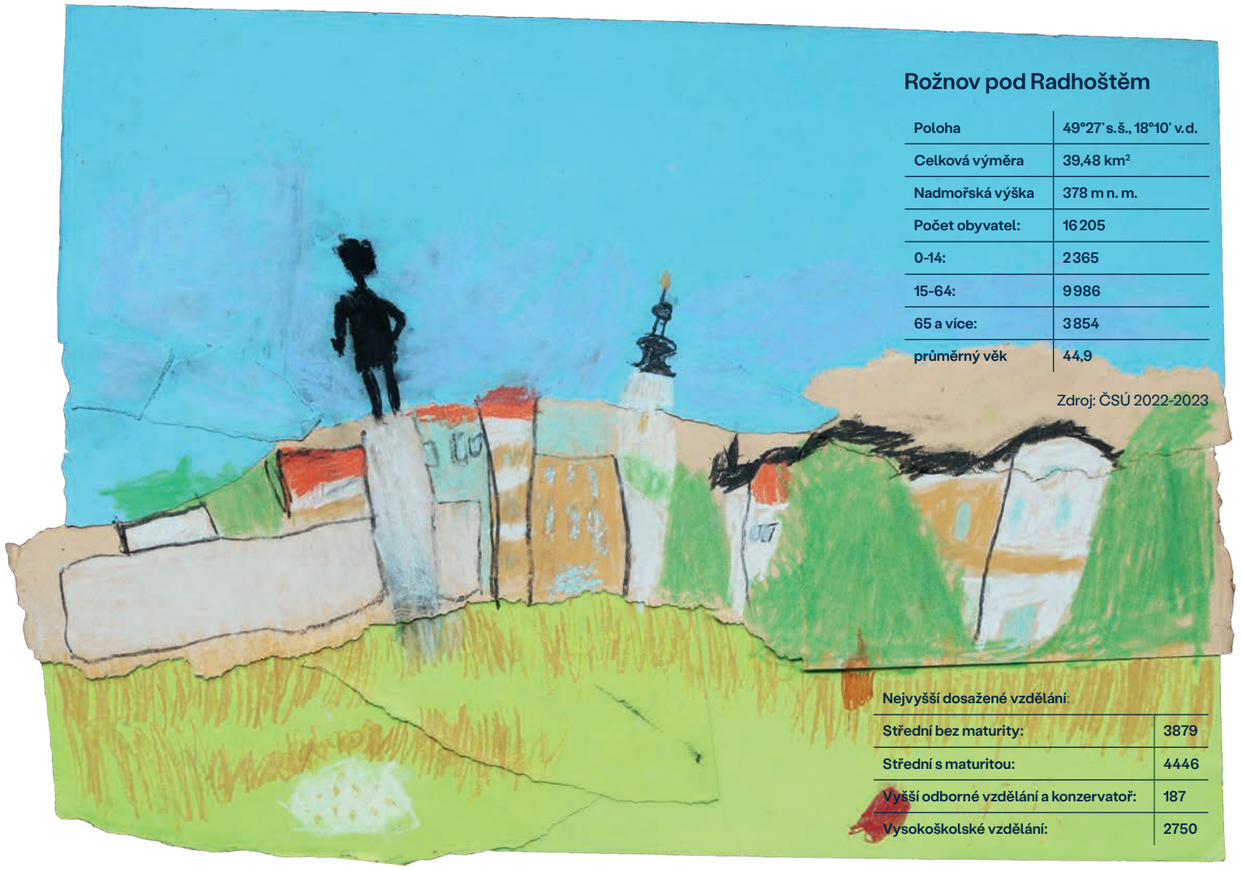
Poslední školní den roku 2023 patřil zimní slavnosti. Kvůli dešti jsme se nepotkali u ohně, ale ve Společenském domě. A zpívání, muzicírování a čtení vánočního textu k zamyšlení mělo opět fantastickou atmosféru!

Od druhého pololetí jsou v V., VI. a VIII. třídě žákům k dispozici tři nové interaktivní tabule.

V současné době hledáme dva nové učitele do IV. a V. třídy, kteří by nastoupili od 1. 9. 2024 do Sedmikrásky.

— Pavel Sumec —

ROŽNOV V ČÍSLECH

Rožnov pod Radhoštěm

Poloha	49°27' s.š., 18°10' v.d.
Celková výměra	39,48 km²
Nadmořská výška	378 m n. m.
Počet obyvatel:	16 205
0-14:	2 365
15-64:	9 986
65 a více:	3 854
průměrný věk	44,9

Zdroj: ČSÚ 2022-2023

Nejvyšší dosažené vzdělání:	
Střední bez maturity:	3879
Střední s maturitou:	4446
Vyšší odborné vzdělání a konzervatoř:	187
Vysokoškolské vzdělání:	2750

Zdroj: Sčítání lidu, domů a bytů 2021

Index spokojenosti obyvatel města

Celkem:	3,05/10 (163. místo v ČR)	
Tři hlavní kategorie	Zdraví a životní prostředí	5,6
	Materiální zabezpečení a vzdělání	4,4
	Vztahy a služby	0,7

Rožnovu celkové skóre zlepšuje CHKO Beskydy, jehož je Rožnov součástí, málo exekucí a lidí ve špatné finanční situaci. Naopak Rožnovu skóre kazí neexistující kino, odstěhovaní občané a špatné dopravní spojení.

– Cyril, Štěpán S., 9. tř. – – ilustrace Adrian Beneš, 6. tř. –

T/P NA VÝLET

– Prokop Orság, 6. tř. –

Radhošť není obyčejná hora! Až budete šlapat z Pusteven na Radhošť, vězte, že kráčíte přímo po hranici mezi Zlínským a Moravskoslezským krajem. Když se vyčuráte vlevo od cestičky, doteče to do Černého moře, zatímco když potřebu vykonáte vpravo od stezky, doputuje to do moře Baltského. Až dospějete na vrchol hory, před vámi se objeví kaple Cyrila a Metoděje, což je nejvýše položená církevní stavba v ČR. Uvnitř najdete zmínku o tom, že ji navštívil sám T. G. Masaryk.

Z Pusteven pěšky do Rožnova

Pokud si cestu naplánujete na pátého července, stanete se součástí cyrilsko-metodějské pouti, kterou navštěvují tisíce lidí. Cestou se nezapomeňte poklonit Radegastovi, bohu slunce, hojnosti a úrody. Socha má své dvojče také v pražské ZOO. Kousek za ní vás pamětní deska upozorní, že odtud pochází jeden z osmnácti základních kamenů pro Národní divadlo. A protože byl do Prahy přivezen jako první, nese označení „základní kámen č. 1“. Tak co, vyrážíte?

– Jiří Krajča –

FOTO

Členové a členky fotokroužku se učili, jak tvořivě přistoupit k focení portrétu. Hádejte, na kterém místě městského parku byla tato fotografie pořízena?

KOMIKS

Na této stránce se vyjadřují děti z první třídy k tomu, co jim v Rožnově chybí. A co chybí nám, dospělákům na Sedmikrásce? Například důstojná, upravená a bezpečná cesta do školy.

Co mi chybí v Rožnově?

— připravila první třída —

Na shledanou v příštím čísle!